

Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Antwerpen
GRIFFIE

Griffie
Tel.: 03/247.99.15
Fax:
E-mail:
IBAN:
BIC:

2015/AA/721, Kamer 5, wijnels001
Afz.: Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Antwerpen - Cockerillkaai 39 - 2000
Antwerpen

Mijnheer V [REDACTED]
[REDACTED]
2400 MOL

Antwerpen, 10 december 2019

ONZE REFERTE

Rolnummer 2015/AA/721
inzake V [REDACTED] F [REDACTED] / RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN
INVALIDITEITSVERZ.

UW REFERTE

BIJLAGE

/

BETREFT **Kennisgeving art. 792 al. 2 en 3 Ger. W.**

Mijnheer

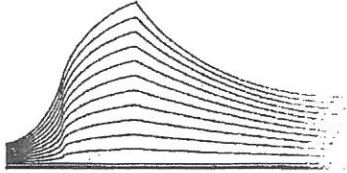
Hierbij wordt u een afschrift van het arrest van dit hof dd. 06 december 2019 ter kennis gebracht.

Tegelijk vermeld ik overeenkomstig art. 792, 3e lid Ger. W. de rechtsmiddelen en de termijnen ervan die bij deze kennisgeving ingaan evenals, voor zover nuttig, het adres :

- **Verzet :** (indien de uitspraak bij verstek van u werd verleend) één maand; bij het arbeidshof met het adres in hoofding vermeld;
- **Voorziening in cassatie :** drie maanden; het Hof van Cassatie is gevestigd te 1000 Brussel, Poelaertplein. Overeenkomstig art. 1067bis Ger. W. volgt hierna de tekst van art. 1080 Ger. W. hetwelk zegt : "het verzoekschrift, dat zowel op het afschrift als op het origineel door een advocaat bij het Hof van Cassatie is ondertekend, bevat de uiteenzetting van de middelen van de eiser, zijn conclusie en de vermelding van de wettelijke bepalingen waarvan de schending wordt aangevoerd, een en ander op straffe van nietigheid";
- **Herroeping van gewijsde :** binnen de zes maanden na het ontdekken van de ingeroepen grond; bij het arbeidshof met het adres in hoofding vermeld;
- **Verhaal op de rechter :** binnen de 30 dagen na het feit of kennis krijgen ervan; bij het Hof van Cassatie (hiervoor vermeld).

Voor het aanwenden van deze rechtsmiddelen kan het nuttig zijn uw raadsman te consulteren.
Hoogachtend

Martine DE BAERE
griffier

Repertoriumnummer 2019 / 1358
Datum van uitspraak 6 december 2019
Rolnummer 2015/AA/721

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof Antwerpen
Afdeling Antwerpen

Kamer 5

Arrest

V. [REDACTED] RRN [REDACTED], wonende te 2400 MOL, [REDACTED],
verschijnt in persoon ter zitting,

tegen:

RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING, ON
0206.653.946, met maatschappelijke zetel te 1150 BRUSSEL, Tervurenlaan, 211,

met als raadsman mr. [REDACTED], advocaat te [REDACTED], voor wie pleit,
mr. [REDACTED] advocaat te [REDACTED].

Het hoger beroep is gericht tegen het vonnis van 19 november 2015 van de
arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout.

Het arbeidshof past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe.

Substituut-generaal Johan EMBRECHTS gaf namens het openbaar ministerie mondeling
advies op de zitting van 8 november 2019.

1. FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

Voor de feiten en de voorafgaande procedure verwijst het arbeidshof naar het arrest van 2
maart 2018 waarin de historiek van het geschil werd beschreven.

Bij arrest van 2 maart 2018 verklaarde dit arbeidshof het hoger beroep ontvankelijk en
stelde alvorens ten gronde te oordelen, dr. [REDACTED] aan als geneesheer-
deskundige met volgende opdracht:

*"P. V. te onderzoeken en na te gaan of hij vanaf 15 januari 2015 en sedertdien,
eventueel tot welke datum, arbeidsongeschikt was in de zin van artikel 20 van het koninklijk
besluit van 20 juli 1971, houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een
moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende
echtgenoten.*

*Dienvolgens na te gaan of de letsels of functionele stoornissen van P. V. hem beletten
om, om het even welke beroepsbezigheid uit te oefenen die hem billijkerwijze zou kunnen
worden opgelegd, rekening gehouden met zijn stand, zijn gezondheidstoestand en zijn
beroepsopleiding."*

Het arbeidshof machtigde de geneesheer-deskundige om zich zo nodig te laten bijstaan door
andere artsen-specialisten.

De beslissing over de kosten werd aangehouden.

Met arresten van 28 juni 2018 en 7 december 2018 werd de termijn voor het indienen van het eindverslag verlengd.

Op 14 januari 2019 werd het definitief verslag van deskundige dr. [REDACTED] neergelegd per fax (en op 17 januari 2019 per gewone post) ter griffie van dit arbeidshof.

De deskundige heeft psychiatrisch advies ingewonnen bij dr. [REDACTED], psychiater.

Dr. [REDACTED] besprak in het definitief deskundigenverslag de zaak als volgt:
"Dhr. V. [REDACTED] F. [REDACTED] is een heden 49-jarige man, [REDACTED] van opleiding, die ten laste kwam van de ziekteverzekering in 2012.

Deze man is reeds langer gekend met de ziekte fibromyalgie en ook met de ziekte van Meunière. Blijkbaar heeft hij zijn zelfstandige activiteiten stopgezet in november 2011 als gevolg van praktische problemen (er worden pesterijen bij verbouwingen verhaald). Betrokkene ging kort nadien in behandeling bij Dr. [REDACTED] en kwam ten laste van de ziekteverzekering. De behandeling bestond in die periode uit kinesitherapie. Er zijn weinig gegevens beschikbaar ivm de gezondheidsevolutie van deze man in 2013 en 2014.

We noteerden dat hij in oktober 2014 gezien werd door de adviserend geneesheer, die op dat ogenblik weinig afwijkingen kan vaststellen. In januari 2015 wordt hij dan gezien door de Geneeskundige Raad voor Evaluatie van de Invaliditeit. Men documenteert opnieuw een grote preoccupatie van deze man met zijn gezondheidproblemen en somatisatie, die in schril contrast is met de goede functionele status van deze man op dat ogenblik. Hij verhaalt er ook dat hij tot 3x per dag een uur wandelt en ook nog naar de kinesist gaat. In de maanden en jaren voorafgaandelijk aan deze evaluatie, werden nog een aantal technische onderzoeken uitgevoerd die thv de handen van deze man de restletsels van een fractuur documenteren, thv de linker voet van deze man een goedaardig botletsel, die beperkte degeneratieve afwijkingen thv de halswervelzuil in het licht stellen, alsook zeer beginnende artrose thv de knieën.

Daarnaast zijn er natuurlijk de fibromyalgieklachten. De behandelend arts van deze man, Dr. [REDACTED] stelt in april 2015 dat er als gevolg van deze problemen, een blijvende arbeidsongeschiktheid is van meer dan 33%.

In de loop van 2015 krijgt mijnheer een hoorapparaat, zo blijkt uit de overgemaakte stukken. Her en der lezen we echter dat mijnheer al veel langer een hoorapparaat had.

In de loop van 2016 worden er nog een aantal bijkomende onderzoeken uitgevoerd, die echter allemaal geruststellend zijn. Er is nog tijdelijk een probleem van aangezichtspijn, dat echter medicamenteus onder controle kan gebracht worden en eind november 2017

attesteert de behandelend arts van deze man opnieuw dat er sprake is van een blijvende arbeidsongeschiktheid van meer dan 33%.

Wij documenteerden doorheen het dossier en tijdens onze contacten met deze man, dat er inderdaad een grote preoccupatie bestaat bij deze man voor lichamelijke gewaarwordingen. Ook bij ons waren de klinische vaststellingen uitermate gunstig en nagenoeg vergelijkbaar met de vaststellingen, gedaan in januari 2015 op het ogenblik dat mijnheer gezien werd door de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit. De lichamelijke klachten hebben onvoldoende functionele impact om volledige arbeidsongeschiktheid te rechtvaardigen.

Blijkbaar, zo blijkt toch uit de overgemaakte stukken, kent mijnheer een sociaal vrij moeilijke situatie, met zelfs een tijdelijke ambtshalve schrapping.

In overleg met de aanwezige artsen op de expertise zitting, werd een bijkomend psychiatrisch advies ingewonnen. Grondige lezing van dit verslag, leert echter dat de psychiater vanuit psychiatrisch standpunt geen argumenten kan vinden voor arbeidsongeschiktheid, meer dan 66%.

Na grondige dossierstudie, na persoonlijk contact met mijnheer, klinische evaluatie en het inwinnen van een bijkomend advies, komt het ons dan ook voor dat Dhr. F. V. reeds lange tijd en dit vermoedelijk sedert begin januari 2015 niet meer arbeidsongeschikt is in de zin van artikel 100 par. 1. Hij heeft inderdaad lichamelijke klachten, die zoals zijn behandelende artsen aangeven, een beperkte arbeidsongeschiktheid met zich meebrengen, die geraamd wordt in de grootte orde van 33%. Bij deze 49-jarige man dringt professionele heroriëntatie zich zeer dringend op."

Na opmerkingen door Mr. [REDACTED] besloot de deskundige als volgt:

"Na anamnese, klinisch onderzoek en onderzoek van de voorliggende stukken, komt het voor dat als volgt moet geantwoord worden op de vragen uit het vonnis :

'V. F. is heden en dit zeker al sedert januari 2015 niet langer arbeidsongeschikt in de zin van artikel 20 van het koninklijk besluit van 20/07/71, houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten.

Er zijn geen letsels of functionele stoornissen die hem beletten om, om het even welke beroepsbezigheid uit te oefenen die hem billijkerwijze zou kunnen worden opgelegd, rekening gehouden met zijn stand, zijn gezondheidstoestand en zijn beroepsopleiding."

2. EISEN IN HOGER BEROEP

De heer V. nam geen geschreven conclusies.

Met conclusie 7 oktober 2019 vordert het RIZIV:
"Het hoger beroep van V. af te wijzen als zijnde ongegrond.
Kosten als naar recht."

3. BEOORDELING

Het geschil tussen partijen heeft betrekking op de vraag of de heer F. V. arbeidsongeschikt is in de zin van het artikel 20 van het KB van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten en dit vanaf 15 januari 2015.

In de loop van het tijdvak van invaliditeit wordt de gerechtigde geacht zich in staat van arbeidsongeschiktheid te bevinden, wanneer voldaan is aan artikel 19 van het KB van 20 juli 1971 en hij bovendien erkend wordt ongeschikt te zijn om om het even welke beroepsbezigheid uit te oefenen die hem billijkerwijze zou kunnen opgelegd worden inzonderheid rekening gehouden met zijn stand, zijn gezondheidstoestand en zijn beroepsopleiding (art. 20 van het KB van 20 juli 1971).

Overeenkomstig artikel 19 van het KB van 20 juli 1971 wordt de gerechtigde erkend zich in staat van arbeidsongeschiktheid te bevinden wanneer hij, wegens letsels of functionele stoornissen, een einde heeft moeten stellen aan het volbrengen van de taken die verband hielden met zijn beroepsbezigheid als zelfstandige gerechtigde en die hij vóór de aanvang van de arbeidsongeschiktheid waarnam. Bovendien mag hij geen andere beroepsbezigheid uitoefenen, hetzij als zelfstandige of als helper, hetzij in een andere hoedanigheid.

Het arbeidshof heeft bij tussenarrest van 2 maart 2018 een arts-deskundige aangesteld, met name dr. K. met als opdracht na te gaan of F. V. vanaf 15 januari 2015 en sedertdien, eventueel tot welke datum, arbeidsongeschikt was in de zin van artikel 20 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971, die hierop ontkennend geantwoord heeft.

Na het voorlopig verslag werden er door de heer V. geen opmerkingen gemaakt. Evenmin werden er na de neerlegging van het definitief deskundig verslag van de deskundige door de heer V. conclusies neergelegd.

Het arbeidshof stelt vast dat het deskundig verslag van dr. K. volledig en nauwgezet werd opgesteld, zij het advies heeft ingewonnen van psychiater dr. B. en zij haar advies omstandig gemotiveerd heeft.

De deskundige heeft kennis genomen van een omvangrijk stukkenbundel (opsomming: p. 2-3 deskundigenverslag), hetwelk zij uitgebreid besproken heeft in het deskundigenverslag sub 3. MEDISCHE STUKKEN (p. 7-8 deskundigenverslag).

Ter zitting heeft de heer V. nog een medisch verslag neergelegd van dr. M. d.d. 17 november 2017. Uit dit verslag blijkt dat dr. M. werd geraadpleegd met de vraag de belangen van de heer V. te verdedigen in het geschil met het RIZIV. Dr. M. diende nog over een aanvullend longonderzoek te beschikken vooraleer hij een definitief advies kon geven. Het verslag bestaat dan ook enkel uit de personalia van de heer V. een beschrijving van het klinisch onderzoek en een overzicht van de medische stukken die aan dr. M. werden overgemaakt.

Op basis van dit medisch verslag blijkt niet dat de deskundige een verkeerde beoordeling van de medische toestand en arbeidsgeschiktheid van de heer V. gemaakt zou hebben.

Het feit dat de heer V. ten onrechte geschrapt werd uit het bevolkingsregister op 3 september 2014, doet aan het voorgaande geen afbreuk. De deskundige heeft immers op basis van een grondige studie van de medische stukken/verslagen die haar werden voorgelegd, een klinisch onderzoek en het advies van psychiater dr. B. een advies gegeven aan het arbeidshof.

In die omstandigheden sluit het arbeidshof zich integraal aan bij de medische bevindingen van dr. K.

Samenvattend heeft de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit van het RIZIV op 8 januari 2015 terecht beslist dat de heer V. vanaf 15 januari 2015 niet meer arbeidsongeschikt was als bedoeld in artikel 20 van het Koninklijk Besluit van 20 juli 1971.

Het hoger beroep is bijgevolg ongegrond.

BESLISSING

Het arbeidshof,

De arresten van 2 maart 2018, 28 juni 2018 en 7 december 2018 verder uitwerkend.

Verklaart het hoger beroep ongegrond.

Bevestigt het vonnis van 19 november 2015 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout.

Veroordeelt in toepassing van artikel 1017, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering tot de gerechtskosten in hoger beroep.

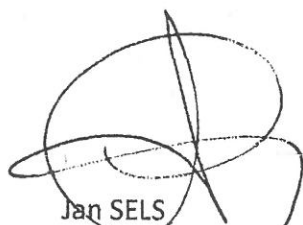
De kosten worden door gedingpartijen niet begroot en derhalve niet vereffend.

Aldus gewezen door:

Anja VAREMAN, raadsheer,

Jan SELS, raadsheer in sociale zaken, zelfstandige,

Jan LEMMENS, raadsheer in sociale zaken, zelfstandige,

Jan SELS

Jan LEMMENS

Anja VAREMAN

en uitgesproken door de voorzitter van de vijfde kamer van het arbeidshof Antwerpen, afdeling Antwerpen, zitting houdend te Antwerpen in openbare terechtzitting van 6 december 2019 met bijstand van griffier Martine DE BAERE.

Martine DE BAERE

Anja VAREMAN

